

Liturgie morgendienst Emmen, Paaszondag 16 april 2017 Thema: geloof jij ook dat Jezus leeft?

1. Votum

2. Zegengroet

Genade voor u en vrede van God onze Vader en van de Heer Jezus Christus.

3. Zingen: cantorij: **antifoon**¹; cantorij: **Psalm 134:1**, gemeente + cantorij: **Psalm 134:2**; cantorij opnieuw antifoon; cantorij: **NLB 631:1**, gemeente: vers 1; cantorij: vers **2,3**; gemeente: vers **4**.

4. Gebed

5. Paasevangelie: **Johannes 20:1-31** (*gelezen door...*)

6. Zingen: cantorij: **They have taken away my Lord** (anthem van sr John Stainer)²

7. Preek

8. Zingen: **Gezang 94:1,3,6**

9. Kindermoment: wat betekent Pasen?

10. Zingen: **Gezang 95:1-4**

11. Gods wil voor ons leven (Kolossenzen 3:1-15)

12. Zingen: **Opwekking 733** (*m.m.v. muziekgroep*)

13. Inzameling van de gaven (*diakenen geholpen door...*).

14. Slotzang: **Gezang 99:1-3**

15. Zegen.

De genade van onze Heer Jezus Christus, en de liefde van God en de eenheid met de heilige Geest zij met u allen.

---

¹ Ik ga ervan uit dat de teksten vanuit de cantorij worden aangeleverd

² Idem als 1

Volk van God, geliefde gemeente van Jezus Christus,
br/zr jonger of ouder, welkome gast, luisteraar/kijker thuis,

Wat kun je verdrietig zijn. Diep verdrietig.
Als iemand heel anders is dan je had verwacht.
Als niet gebeurt wat volgens jou zo nodig is.
Als het allemaal zo heel anders gaat dan je in gedachten had of graag had gewild.
Als hoop en idealen sterven in een graf...

Zo verdrietig. Teleurstellend. Je snapt het niet...
Komt er iemand die zieke mensen beter kan maken [dia1] in een soort ziekenhuis met misschien wel honderden mensen die niet kunnen lopen of zien of een erge huidziekte hebben – wat denk je? Maakt 'ie maar één mens weer beter! Eéntje maar!
Maakt iemand een koninklijke intocht [dia2] op een ezelsveulen de stad in, terwijl er misschien wel duizenden mensen dol-enthousiast roepen en schreeuwen, en hoeft Hij maar een bevel te geven of ze zullen allemaal gehoorzaam doen wat Hij zegt om de Romeinen het land uit te jagen – wat gebeurt er? Niets, helemaal niets. Hij stapt van de ezel af en loopt dezelfde weg weer terug!
En eergister, vrijdag, was wel het allerergste. Afschuwelijk. [dia3] Toen hebben ze zijn rug kapot gezeseld – allemaal bloed... en Hem daarna aan een kruis opgehangen om te stikken, op een vreselijke manier dood te gaan – het is toch niet te geloven...
Wie had dit bedacht? Dat het zo af zou lopen? Dood! In een graf!

Mijn God, mijn God, waarom hebt U mij verlaten – had Hij geschreeuwd vanaf het kruis.
Van God verlaten [dia4] wat kun je je inderdaad zo voelen: waar is God?!
In alle ellende om je heen?
Als je ziek bent en het alleen maar slechter gaat?
Als je in Egypte – NB! – in de *kerk* zit en er gaat een bom af?
Als in Syrië vooral onschuldige *kinderen* het slachtoffer zijn van een gifgasaanval?
Waar is God dan? Waarom heeft Hij ons verlaten?
Dat gevoel heb je, want je ziet Hem niet meer...

Nou – zijn leerlingen die Hem *wel* zagen, waren ook volledig te kluts kwijt.
Terwijl ze Hem [dia5] met vijf broden en twee vissen duizenden mensen te eten hadden zien geven, en Hem hadden horen zeggen: *Ik Ben het Brood dat Leven geeft!*
Weet je: **IK BEN!**
Terwijl zij er met de neus bovenop stonden toen Lazarus, na vier dagen in het graf te hebben gelegen, [dia6] door Hem uit de dood werd opgewekt, en Hem hadden horen zeggen: *Ik Ben de Opstanding en het Leven!*
Weet je: **IK BEN!**

Zijn leerlingen zijn niet voor niets *leerlingen*: ze moeten leren dat [dia7] **lijden** soms, en

misschien zelfs wel vaak, bij het leven met deze Heer hoort.

Zijn leerlingen moeten leren dat [dia8] **sterven** niet het einde betekent voor hen die bij deze Heer horen.

Zijn leerlingen moeten leren open te staan voor het [dia9] **onverwachte** en **ongedachte**, omdat vaak zo verrassend is wat deze Heer doet voor hen die bij Hem horen.

Zijn leerlingen moeten ten diepste leren wat [dia10] **geloven** is, en vertrouwen hebben in hun Heer.

Vertrouwen inderdaad. [dia11]

God zegt tegen je: **vertrouw me nou maar**. Ik heb je *beloofd* dat het goed komt, *en dan komt het ook goed*. Misschien niet op jouw manier, maar wel op mijn manier.

Het ook goed – heus niet als een goedkoop doekje voor het bloeden – want het is me nogal wat, hoe God zijn woorden waar maakt: door het sterven van zijn geliefde Zoon, de Godverlatenheid...

Vertrouwen inderdaad.

Want kijk maar, hoor maar!

Daar op die vroege zondagmorgen is het daar toch maar mooi gebeurd, in Jeruzalem, vlakbij die heuvel Schedelplaats/Golgotha, in dat afgesloten graf.

[dia12] Jezus de Zoon van God is opgestaan uit de dood – Hij leeft! Halleluja!

Het heerlijk grote wonder, dat de wereld op de kop zet, dat de aarde doet beven op zijn grondvesten, dat het leven hier op deze aarde een totaal andere wending geeft.

Want de dood is overwonnen, het Paradijs ingehaald, Gods tegenstander verslagen.

Pasen zet je leven in de ruimte.

Pasen maakt dat je weer kan lachen door je tranen heen.

Pasen laat weten dat dood en lijden en teleurstelling en verdriet bij dit leven horen – zeker, maar dat zij niet het laatste woord hebben.

Want het eerste en het laatste woord is voor God JHWH!

Heb daarom vertrouwen, mensen.

En laat je dit geloof, dit weten, niet uit handen slaan door mensen die zeggen dat ze niet in sprookjes geloven, of die er met veel bladibladibla een andere draai aan geven.

Pasen is geen hersenspinsel, geen *fata morgana*, geen zelfbedachte werkelijkheid, **Pasen is een feit waarmee alles staat of valt**.

[dia13] *Als Christus niet is opgewekt, is uw geloof nutteloos, bent u nog een gevangene van uw zonden en worden de doden die Christus toebehoren niet gered...* zegt de apostel Paulus (1 Korintiërs 15:17,18).

Pasen, de opstanding van onze Heer uit de dood, is fundamenteel.[dia14]

Geloven is maar niet alleen iets van gevoel.

Geloven is geen leuke vrijetijdsbesteding voor mensen die daar behoefte aan hebben.

Geloven in de opstanding van Jezus Christus is „*je verbinden met een wereld die haar eigen problemen niet opgelost krijgt. Het biedt het inzicht dat verlossing nodig is en mogelijk. Maar dan wel als iets van de andere kant.*” (Erik Borgman, *Trouw* 14 april 2017)

Het bijbelse geloof dringt je tot de erkenning van je eigen onverlostheid en juist daardoor vind je verlossing – door die Ander.

Daarom : zelfs als je het gevoel hebt, denkt door God verlaten te zijn, *ben* je niet door God verlaten.

Want: aan het kruis werd Jezus door God verlaten '*opdat wij nooit meer door God verlaten zouden worden.*' (avondmaalsformulier)

Dat is geen gevoel. Dat is een feit.

Laat je gevoel door dat feit bepalen.

Want het is het waard dat te vertrouwen. Dat vertrouwen te hebben in God JHWH.

Vertrouwen inderdaad.

Want het is toch maar mooi gebeurd, toen op die vroege zondagmorgen, daar in Jeruzalem, vlakbij die heuvel Schedelplaats/Golgotha, in dat afgesloten graf.

Jezus de Zoon van God is opgestaan uit de dood – Hij leeft! Halleluja!

Ooggetuigen doen er verslag van, maar maken het tegelijk niet mooier dan het is.

Er wordt wat heen en weer gerend op die vroege paasmorgen...

De ontzetting en vertwijfeling, het gevoel van Godverlatenheid bij de leerlingen van Jezus is groot – dat zijn echt geen heiligen om in een standbeeld hoog op een sokkel te hijsen om vol bewondering naar op te kijken.

Maria Magdalena - zij ziet de zware steen voor de opening van het graf weggerold en trekt haar conclusie: *Jezus is weg!*

Later, als ze huilend bij het graf staat herhaalt ze dat: *ze hebben mijn Heer weggehaald.*

En dan, als Jezus aan haar toont dat Hij niet weg is maar nabij, wil ze Hem vasthouden – begrijpelijk, maar pas als zij Hem *loslaat* kan Hij altijd bij haar zijn...

Uiteindelijk is Maria Magdalena de eerste getuige, want ze boodschapt de anderen: *Ik heb de Heer gezien.*

Zoiets lees je niet van Petrus en de andere leerling (met wie Johannes, de schrijver van dit evangelie, zichzelf bedoelt). Johannes weet als geen ander, hij is daar eerlijk in, *dat ze uit de Schrift nog niet begrepen hadden dat Jezus uit de dood moest opstaan.*

Langzaam – langzaam rijpt dat besef. Vallen alle puzzelstukjes in elkaar.

Johannes is als eerste bij het open graf, en kijkt [dia15] voorzichtig om het hoekje naar binnen.

En hij is gerustgesteld: gelukkig, het graf is wel open, maar het lichaam van Jezus ligt er nog – hij ziet immers de linnen doeken liggen, de linnen doeken waarmee ze vrijdagavond het lichaam van Jezus gebalsemd hebben (19:39,40)

Dan komt Petrus – het past bij zijn karakter dat hij wél het graf inloopt. Ook hij ziet het linnen omhulsel. Maar omdat hij verder het graf in gaat, ziet hij meer: de doek die Jezus gezicht heeft bedekt is netjes opgerold – alleen... het gezicht van Jezus ligt er niet meer onder... Het linnen omhulsel is dus leeg! Als een cocon... Jezus is dus toch weg...

Nu Petrus de grafkamer is binnengegaan durft Johannes ook.

En hij constateert hetzelfde als Petrus. En, lezen we dan: [dia16] **hij zag het en geloofde.**

Johannes zou een Drent kunnen zijn: waarom zou je met 10 woorden zeggen wat je er ook met 5 kunt?

Geen omhaal van woorden, geen opsmuk, maar *to the point.*

Precies waar het om gaat: *hij zag het en geloofde.*

Dat is ook waar het op aankomt.

Aan het eind van dit hoofdstuk staat: dit is allemaal opgeschreven [dia17] *opdat u gelooft dat Jezus de Messias is, de Zoon van God, en opdat u door te geloven leeft door zijn naam.* Zie, kijk, hoor, lees – en geloof!

Wees geen ongelovige Thomas, maar geloof.

Gelukkig zijn zij die niet zien (= niet met eigen ogen zien, toen, daar, op dat moment), *die niet zien en toch geloven.*

[dia18] Alleen – wat is dat geloven dan? Wat houdt dat in?

Hij zag het en geloofde – weet Johannes nu in een oogopslag hoe alles in elkaar steekt? Helemaal niet.

Het Griekse woordje dat hier staat wil niet zeggen dat het al om een compleet vastomlijnd en afgebakend geloof gaat.

Het gaat veel meer over het **begin van een vermoeden**, het doorbreken van een begin van besef hoe het is.

Anders zou er toch niet bijstaan *dat ze uit de Schrift nog niet begrepen hadden dat Jezus uit de dood moest opstaan.*

En heel opvallend is dat Johannes zijn geloof (nog) niet deelt met Petrus – je leest er niks over dat ze het er samen over hebben.

Ik denk dat hun hoofden vol zaten met alle indrukken van de afgelopen tijd – lijden, sterven, onverwacht en ongedacht...

En toch: hij *geloofde*.

Laten wij ook leerlingen zijn **en leren geloven**.

Niet precies weten hoe het allemaal zit, en geen vragen meer hebben, en alles snappen. Maar wel vertrouwen hebben.

Vertrouwen in God JHWH, die op zijn tijd en wijze waarmaakt wat Hij heeft beloofd. Ondoorgankelijk vaak...

En het toelaten, dat hoe dan ook, Jezus je Redder is. Je Heer.

Vieren dat Hij niet dood is maar leeft. Halleluja!

Amen

[dia19]